

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712221901
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:6712221901.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: E. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., L. O. XX, proti odporkyni: S. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom P., H. Č. X/X, o rozvod manželstva takto

rozhodol:

Súd manželstvo E. Š. a S. Š., rodenej A., uzavreté dňa XX.X.XXXX v P., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu P., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a .

Súd odporkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh n e u k l a d á .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni domáhal rozvodu ich manželstva z dôvodu, že už od roku 2007 nežijú v spoločnej domácnosti. Ako príčinu rozvratu vo vzťahoch uviedol nezhody týkajúce sa syna odporkyne. V návrhu navrhovateľ uviedol, že pre pretrvávajúce vzťahové nehody nie je predpoklad, že by sa v budúcnosti obnovilo ich spolužitie. Odporkyňa býva so svojim synom v P. a on zasa so svojím synom vo B..

Na pojednávaní navrhovateľ dodal, že už pred dvomi rokmi podal návrh na rozvod manželstva, tento však vzal späť, lebo sa s odporkyňou dohodli, že budú spolu žiť sami bez jej syna, ale všetko zostalo po starom. Odporkyňa odmieta riešenie, aby žili len sami a pre problémy s jej synom nie je možné, aby spolu existovali. Za takéhoto stavu ich manželstvo nemá význam.

Odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť neospravedlnila, k návrhu sa nevyjadrila.

Súd konal v neprítomnosti odporkyne podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením obsahu sobášneho listu, správy o poslednom spoločnom bydlisku účastníkov, oboznámením obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 7C/62/2011 a 15C/22/2011, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkov a právny stav:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX v P., u navrhovateľa ide o manželstvo tretie, u odporkyne o manželstvo druhé. Obaja účastníci sú slovenskej národnosti, posledné spoločné bydlisko mali v P., na ul. H. Č. X/X. Z manželstva účastníkov deti nepochádzajú.

Z výsluchu navrhovateľa bolo zistené, že manželstvo s odporkyňou uzatvárali po predchádzajúcej asi ročnej známosti z citovej náklonnosti. Spočiatku účastníci bývali vo B., neskôr sa presťahovali do P.. Tu začal s účastníkmi bývať aj najmladší syn odporkyne H. A.. Z vyjadrenia navrhovateľa bolo zistené, že táto skutočnosť ovplyvnila spolužitie účastníkov, pretože navrhovateľ mal nezhody so synom odporkyne. Tento bol nezamestnaný, nemal žiaden príjem, podľa vyjadrenia navrhovateľa zrejme požíval návykové látky. Okrem toho určitý čas sa do domácnosti účastníkov nasťahoval aj brat odporkyne L. A., ktorého tiež bolo potrebné živiť. Navrhovateľ mal záujem o spolužitie s odporkyňou, ale bez jej syna, podľa jeho vyjadrenia mu zabezpečil aj samostatné bývanie na Ž. ul. v P.. Syn odporkyne sa tam však nakoniec nepresťahoval. Odporkyňa odmieta žiť bez svojho syna a navrhovateľ, vzhľadom na vznikajúce nezhody, o takéto spolužitie záujem nemá. V súčasnosti účastníci asi 4 roky nežijú v spoločnej domácnosti. Navrhovateľ odišiel bývať do B., kde žije aj so svojim synom. Z jeho výpovede bolo zistené, že spočiatku za ním odporkyňa prišla raz - dvakrát do mesiaca, teraz už asi dva roky nie sú v kontakte. Navrhovateľ v roku 2011 podal návrh na rozvod manželstva s odporkyňou, a to z dôvodov, že spolu nežijú od 26.6.2009 a odporkyňa vyhlásila, že s ním nemieni žiť. Odporkyňa k uvedenému návrhu uviedla, že s rozvodom manželstva súhlasí. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 7C/62/2011. Uvedený návrh na rozvod manželstva vzal navrhovateľ späť a súd konanie zastavil. Navrhovateľ v konaní uviedol, že s odporkyňou chcel obnoviť spolužitie za predpokladu, že jej syn s nimi nebude bývať. V tom čase mal odísť do Č.. Nakoniec však všetko zostalo po starom a k obnoveniu spolužitia nedošlo. Zo strany navrhovateľa už nie je záujem na trvaní manželstva s odporkyňou, pretože nevidí perspektívu zmeny a takéto manželstvo nemá zmysel.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15C/22/2011 bolo zistené, že na návrh S. Š. ako navrhovateľky bolo odporcovi (t.j. navrhovateľovi v tomto konaní) uložené prispievať na výživu navrhovateľky (t.j. odporkyne v tomto konaní) sumou 30,- eur mesačne od 1.4.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.5.2011. V rámci tohto konania navrhovateľ uvádzal problémy v manželstve v súvislosti so synom odporkyne, ktorý s ňou žije, neprispieva na stravu a náklady na domácnosť.

V konaní navrhovateľ súdu predložil doklad o tom, že sa voči nemu vedie trestné stíhanie pre zanedbanie povinnej výživy.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z.) súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy v manželstve tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí, ako aj v prostredí, kde manželia žijú vo vzájomnom citovom zblížení, v zhode, poskytujú si vzájomne pomoc a podporu. Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvodom je vážny rozvrat medzi manželmi, ktorý neodčiniteľne bráni ďalšiemu plneniu spoločenského účelu manželstva. Rozvrat vo vzťahoch medzi manželmi v zmysle § 23 Zák. o rodine nastáva vtedy, ak sa manželia neradia vo vzájomnom správaní pravidlami, ktoré vyplývajú z jednotlivých ustanovení citovaného zákona. Musí ísť o rozvrat medzi manželmi, ktorý je vážny, trvalý a narušuje ich spolužitie. Hĺbka rozvratu vo vzťahoch medzi manželmi závisí od toho, do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných stránok manželského spolužitia.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vzťahy v manželstve účastníkov sú vážne a trvalo rozvrátené, čoho dôkazom je skutočnosť, že manželstvo si neplní svoje základné funkcie. Účastníci nežijú v spoločnej domácnosti asi štyri roky, navrhovateľ sa odsťahoval do B. kde v súčasnosti aj žije so svojim synom. Počas tejto doby bola snaha o obnovenie spolužitia, navrhovateľ chcel žiť s odporkyňou ale za predpokladu, že s nimi nebude bývať jej syn. K obnoveniu spolužitia nakoniec nedošlo a účastníci už asi dva roky nie sú v kontakte. Za príčinu rozvratu vo vzťahoch medzi účastníkmi navrhovateľ označil problémy, ktoré vznikali so synom odporkyne H. A.. Podľa navrhovateľa odporkyňa nie je ochotná žiť bez tohto syna a za takýchto okolností nie je ich spolužitie možné. Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila, ale aj z pripojených spisov tunajšieho súdu bolo zistené, že hlavnou príčinou rozvratu vo vzťahoch účastníkov boli nezhody navrhovateľa so synom odporkyne. V súčasnosti účastníci už dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, asi dva roky nie sú v žiadnom kontakte, nie je predpoklad obnovenia ich spolužitia. Okrem toho sa v súčasnosti na podnet odporkyne vedie trestné stíhanie navrhovateľa pre neplnenie povinnej výživy. Táto skutočnosť tiež negatívne ovplyvňuje vzťahy účastníkov a nezáujem navrhovateľa na ďalšom trvaní manželstva. Za takéhoto stavu je zrejmé, že manželstvo účastníkov je nefunkčné a iba formálne. Súd preto po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol.

Navrhovateľovi bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh súd odporkyne v súlade s ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov neuložil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože podľa citovaného zákonného ustanovenia účastníci v konaní o rozvod manželstva nemajú na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela, ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.